

Quina escola farem

Dll, 15/12/2014 per Francesc Riu i ...

[Nou ardor](#)

LA VANGUARDIA d'avui, diumenge 14 de desembre, ha publicat una reflexió summament interessant i actual. Interessa, sobretot, als pares i als educadors en general. Francesc Bracero ens ha explicat que, sense adonar-nos-en, el nostre cervell evoluciona contínuament perquè necessita adaptar-se a situacions canvians, ara sobretot pels influxos d'Internet. Però no és solament el cervell el que evoluciona, sinó que, amb el cervell, tota la persona viu un procés de canvi que la transforma profundament.

L'analista cultural Sherry Turkle, estudiosa de l'impacte de la tecnologia en la nostra manera d'actuar, ho afirma amb contundència: «Aquests petits estris que portem a la butxaca són tan poderosos psicològicament, que no solament canvien allò que fem, sinó que canvien el que som».

Cada dia de bon matí, a l'autobús que em porta a la feina, observo amb curiositat el comportament dels joves que es desplacen en direcció a les escoles de la part alta de Barcelona. El primer gest, tan bon punt han pujat al bus, és recórrer a la butxaca o a la bossa i treure el mòbil. Han d'ocupar els pocs minuts de la durada del trajecte. Sovint són companys que van a la mateixa escola i es coneixen, i potser fins i tot són amics, però cadascú sembla que espera rebre més de la tecnologia que de les persones que té al costat. I aquest fenomen és més comú del que imaginem. Només cal que tinguem els ulls oberts. La connexió via Internet és més útil per evitar la sensació de soledat que la conversa directa amb les persones amb les quals convivim.

Ningú no posarà en qüestió els avantatges de la tecnologia, sense la qual no podríem fer moltes coses que ara han esdevingut totalment necessàries, però és possible que no hàgim pres consciència que, a les escoles, els adolescents i els joves també hauran d'aprendre a dominar l'ús de la tecnologia i evitar de ser-ne esclaus.

Solucionem el 'problema dels mòbils a les escoles' amb una simple prohibició? Ens adonem que, avui, els adolescents ja no poden 'viure' sense el mòbil, i que una escola sense mòbils pot esdevenir un 'món irreal' per a ells? No serem capaços de convertir els mòbils en un recurs educatiu, superant la temptació de considerar-los un obstacle que cal evitar?

Recomano la conferència Ted de la senyora *Sherry Turkle*; subtítols en diversos idiomes, català i castellà inclosos. Molt interessant!